ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

Κυριακή 31 τ' Ὀκτωβρη 1948

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Ἡ τύχη τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. θὰ κριθεῖ ὄχι στὸ χάρτη τῶν ἐπιτελείων, ἀλλὰ μέσα στὴν πάλη τῶν τάξεων. Μονάχα τὸ εὐρωπαϊκὸ προλεταριάτο, ξεσηκωμένο ἀποφασιστικὰ ἐνάντια στὴ μπουρζουαζία του, ἀκόμα καὶ ἀνάμεσα στοὺς «φίλους τῆς εἰρήνης», θὰ μπορέσει νὰ ἐμποδσει τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. νὰ νικηθεῖ ἢ νὰ μαχαιρωθεῖ πισόπλατα ἀπὸ τοὺς «συμμάχους της».

ΤΡΟΤΣΚΥ: «Προδομένη»

Διευθύνεται ἀπὸ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | Ὑπεύθυνος ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ | Γράμματα - Ἀνταποκρισεις: Λευκωσία—Ἀγ. Ἀντωνίου 1 | ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ 2η χρονιὰ—59 φύλλο | Συνδρομὲς Ἐσωτερικοῦ: Χρονιάτ. 10/-. Ἐξάμηνη 5/- | Κυκλοφορεῖ κάθε Κυριακὴ ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Ὕστερα ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Συλλαλητήριο τῆς Κυπριακῆς κεφαλαιοκρατικῆς δεξιᾶς ποὺ ὀργανώθηκε γιὰ νὰ δώσει μιὰ ὁπωσδήποτε φαινομενικὴ λαϊκὴ βάση πάνω στὰ ἀντιδραστικά, Ἐθνικιστικὰ καὶ Σωβινιστικὰ της συνθήματα, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ κινηθεῖ καὶ ἡ Σταλινικὴ γραφειοκρατία, μὲ τὴ σειρά της, γιὰ νὰ καλέσει τὸ προλεταριάτο καὶ τὰ φαρδειὰ λαϊκὰ στρώματα, σ' ἕνα «ἀριστερὸ» ΕΘΝΙΚΟ Συλλαλητήριο, γιὰ νὰ δείξει στὴν Ἰμπεριαλιστικὴ Κυβέρνηση καὶ στὴν Κυπριακὴ δεξιά, πὼς ἡ πλειοψηφια τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ μένει πιστὴ στὴν πολιτικὴ τῆς γραφειοκρατίας καὶ ποὺ, παρ' ὅλες τὶς ἐπεμβάσεις καὶ τὶς καταδιώξεις τῆς ἀντίδρασης, ὁ Ἕας καὶ τὸ Ἀκέλ, «συγκεντρώνουνε τὶς συμπάθειες τῆς Ἐργατικῆς καὶ ἀγροτικῆς τάξης τῆς Κύπρου.»

Αὐτὸς εἶναι ὁ βαθύτερος σκοπὸς ποὺ ἔσπρωξε τὴ Σταλινικὴ γραφειοκρατία στὴν Ὀργάνωση τοῦ σημερινοῦ Ἐθνικοῦ Συλλαλητηρίου, ὅσο κι' ἂν προσπαθοῦνε οἱ γραφειοκράτες ὀργανωτές του νὰ τὸν κρύψουνε μ' ἐπιμέλεια, κάτω ἀπὸ τὰ «μαχητικὰ» συνθήματα γιὰ «Αὐτοκυβέρνηση», «γιὰ ψωμὶ καὶ λευτεριὰ στὸ Λαό», γιὰ «Συνταχτικὴ Ἐθνοσυνέλευση», «νὰ φύγουνε οἱ Ἄγγλοι ἀπὸ τὸν τόπο μας» κλπ.

Σὰν τέτοιο πρέπει νὰ δοῦμε τὸ σημερινὸ Ἐθνικὸ Συλλαλητήριο τῆς γραφειοκρατίας, καὶ δὲν πρέπει οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ τὰ φανταχτερὰ στολίδια ποὺ πλαισιώνουνε τοὺς σκοποὺς τῆς Κομματικῆς καὶ Συνδικαλιστικῆς γραφειοκρατίας, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ παρασύρουνε τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες γιὰ νὰ παρουσιάσουνε μιὰ πρωτοφανῆ συγκέντρωση, «καλύτερη καὶ φαρδύτερη ἀπὸ ἐκείνη τῆς Κυπριακῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἀντίδρασης».

Μπροστά μας ἔχουμε τὴν πρόσφατη ἱστορία τῶν Σταλινικῶν, ποὺ χέρι μὲ χέρι μὲ τοὺς ἀστοὺς καὶ τοὺς μικροαστοὺς τοῦ Ἕας, μπήκανε ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μαζῶν γιὰ νὰ ὀργανώσουνε τὸν «ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἐνάντια στὶς Ἰμπεριαλιστικὲς ἀλυσίδες», ὅπως διακηρύξανε. Κι' ὅμως. Παρὰ τὶς διακηρύξεις καὶ τὰ παχιὰ λόγια τῆς γραφειοκρατίας, ὄχι μονάχα ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας τῶν ἐργαζομένων μαζῶν δὲν ὀργανώθηκε ἴσαμε τώρα, μὰ σ' ἀπόλυτη ἀντίθεση μὲ τὶς προηγούμενες διακηρύξεις της, ἡ γραφειοκρατία χρησιμοποίησε τὸ κῦρος καὶ τὴν ἐπιρροή της γιὰ νὰ ἐνισχύσει αὐτὸ τὸν ἀγῶνα τῶν μαζῶν καὶ νὰ στρέψει τὸ προλεταριακὸ ρεῦμα σέ κανάλια ποὺ δὲν ἔχουνε καμιὰ σχέση μὲ τὸν ἱστορικὸ προορισμὸ τῆς Ἐργατικῆς Τάξης.

Σ' αὐτὴ της τὴν προσπάθεια ἡ Σταλινικὴ γραφειοκρατία δὲ μπορεῖ νὰ ξεχωρισθεῖ ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς Ἐθνικόφρονης παράταξης, ποὺ κι' αὐτὴ ἀκολουθεῖ τὸν ἴδιο δρόμο γιὰ τὴν παραπλάνηση τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν κάτω ἀπὸ τὸ σύνθημα «Ἕνωσις καὶ μόνον Ἕνωσις καὶ τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕνωσις». «Ἀριστερὰ» καὶ δεξιά, ἀκολουθοῦνε οὐσιαστικὰ τὸν ἴδιο δρόμο σήμερα, τὸν δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὴν «Ἕνωση μὲ τὴ μητέρα πατρίδα Ἑλλάδα», ἐκμεταλλευόμενοι τὸ Ἐθνικιστικὸ αἴσθημα τῶν ἐργαζομένων μαζῶν ποὺ καλλιεργήθηκε ἐπιτήδεια ἀπὸ αἰῶνες τώρα, γιὰ νὰ δώσουνε ἁπλὰ μιὰ φαινομενικὴ μαζικότητα τῶν κομμάτων τους.

Αὐτὸ γιὰ τὴν Κυπριακὴ κεφαλαιοκρατικὴ δεξιὰ εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένο, γιατὶ ἡ ὑποκίνηση τοῦ Ἐθνικιστικοῦ φρονήματος τῶν μαζῶν, εἶναι βασικὴ ἐπιδίωξη τῆς τάξης ποὺ ἀντιπροσωπεύει. Δὲ μπορεῖ, ὅμως, αὐτὸ νὰνε, ταυτόχρονα, δικαιολογημένο καὶ γιὰ τὴν Κυπριακὴ «ἀριστερὴ» παράταξη, ποὺ «ἐκπροσωπεῖ», ὅπως ἰσχυρίζεται, τὰ «Σοσιαλιστικὰ Πανανθρώπινα Ἰδανικά», καὶ βασίζει τοὺς ἀγῶνες της πάνω στὴ Μαρξιστικὴ Κοσμοθεωρία τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Σοσιαλισμοῦ, γιατὶ στὴ Μαρξιστικὴ Ἐπιστήμη καὶ τὴ διδασκαλία δὲ μπορεῖ νὰ ἔχει καμιὰ θέση ἡ Πατρίδα, ἡ θρησκεία, καὶ ὁ Ἐθνικισμός.

Ὁ Μαρξισμὸς - Λενινισμὸς ἔρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὴν πατρίδα καὶ τὴ θρησκεία, μὲ τὸν πατριωτισμὸ καὶ τὸν Ἐθνικισμό, ἐξηγεῖ στὶς ἐργαζόμενες μᾶζες πὼς ὅλα αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦνε τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἕνα δραστικὸ δηλητήριο, ποὺ μ' αὐτὸ ἡ Κυρίαρχη τάξη ποτίζει τοὺς σκλάβους της γιὰ νὰ τοὺς κρατεῖ σὲ τάξη καὶ νὰ μὴ ἐπαναστατοῦνε, καὶ γιατὶ ἀκόμα τοὺς χρειάζονται γιὰ τοὺς πολέμους ποὺ ὀργανώνει σὰν ἀποτέλεσμα τῶν κεφαλαιοκρατικῶν ἐσωτερικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ ἀντιθέσεων κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ὑπεράσπισης τῆς πατρίδας καὶ τῆς θρησκείας ποὺ κινδυνεύει κ.τ.λ., ποὺ μαγνητίζει καὶ ὑπνωτίζει τὸ προλεταριάτο καὶ τὸ παραδίδει ἀνυπεράσπιστο στὰ ἐκμεταλλευτικὰ νύχια τῆς μπουρζουεζίας.

Ὅλοι ἀναιξέρετα οἱ μεγάλοι θεώρητικοὶ τοῦ Μαρξισμοῦ, διακηρύξανε πὼς ἡ σημμερινὴ περίοδος, εἶναι ἡ περίοδος τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης, καὶ τῆς ἄνόδου τοῦ προλεταριάτου στὴν ἐξουσία, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Σοσιαλισμοῦ, γιὰ τὴν κατάργηση τῆς ἐκμετάλλευσης ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, γιὰ τὴν κατάργηση τῶν τάξεων καὶ γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς ἀταξικῆς κοινωνίας τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Ἀπ' αὐτὰ φαίνεται ὁλοκάθαρα, πὼς ἡ στροφὴ τῆς Σταλινικῆς γραφειοκρατίας πρὸς τὸν ἐθνικισμὸ καὶ τὸν πατριωτισμὸ πρὸς τὴν ὁμαλὴ εἰρηνικὴ ἐξέλιξη καὶ τὸν Κοινοβουλευτισμό, εἶναι στροφὴ ἀντιμαρξιστικὴ στὴ βάση της, ποὺ ἔχει σὰ σκοπὸ της ν' ἀναθεωρήσει τὸ Ἐπαναστατικὸ πρόγραμμα τοῦ Μαρξισμοῦ - Λενινισμοῦ, νὰ κατασιγάσει τὴν Ἐπαναστατικότητα τοῦ προλεταριάτου, καὶ νὰ παρασκευάσει μιὰ Παγκόσμια ἥττα του, πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ ἀποτελεσματικὴ ἀπὸ τὴν ἥττα ποὺ τοῦ ἑτοίμασε ἡ γραφειοκρατία τῆς Τρίτης Διεθνοῦς στὴν περίοδο 1939-1940.

Ἕνα τέτοιο ρόλο παίζει σήμερα τὸ Ἀκέλ ἢ, πιὸ σωστά, ἡ Σταλινικὴ γραφειοκρατία τῆς Κύπρου, ρόλο πράχτορα καὶ στυλοβάτη τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἀντίδρασης, ἀφοῦ παραγνωρίζει τὰ Σοσιαλιστικὰ ἰδανικὰ γιὰ νὰ πλασάρει μέσα στὶς ἐργαζόμενες μᾶζες τὶς Κύπρου, τὰ ἴδια Ἐθνικιστικὰ συνθήματα ποὺ ρίχνει ἐπιτήδεια ἡ ἀντιδραστικὴ κεφαλαιοκρατικὴ δεξιὰ παράταξη.

Γιὰ τὴ γραφειοκρατία τοῦ Ἀκέλ, τοῦ Ἕας, καὶ τῶν Ἐργατικῶν Ὀργανώσεων, δὲν ἔχει καμιὰ σημασία ἂν μὲ τὰ Ἐθνικὰ Συλλαλητήρια, μὲ τὶς Ἐθνικὲς—ἐθνικιστικὲς γιορτὲς καὶ ἐπιδείξεις, ὑποσκάπτεται ἡ Διεθνιστικὴ ἀλληλεγγύη τῶν ἐργαζομένων μαζῶν, διαιροῦνται οἱ ἐργάτες σέ ἀντίθετες ἐχθρικὲς Ἐθνικότητες, καὶ ἀναπτύσσεται τὸ φυλετικὸ καὶ θρησκευτικὸ μῖσος σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ νὰ ἐπιτρέπει στὸ Ἰμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο νὰ προετοιμάζει ἕνα καινούργιο ματοκύλισμα τῶν Λαῶν, κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα πὼς κινδυνεύει τάχα ἡ πατρίδα, καὶ ἡ θρησκεία.

Τί κι' ἂν ὅλοι οἱ φλογεροὶ Ἐπαναστάτες ἡγέτες διακηρύξανε πὼς οἱ προλετάριοι ποὺ ἐκμισθώνουνε τὴν ἐργατικὴ τους δύναμη γιὰ νὰ ζήσουν, δὲν ἔχουνε καμιὰ πατρίδα καὶ πὼς ὀφείλουνε νὰ ὀργανώσουνε τὶς δυνάμεις τους σφυρηλατώντας τὴ διεθνῆ ἀγωνιστικὴ τους ἀλληλεγγύη γιὰ νὰ κρημνίσουνε τοὺς Ἐθνικοὺς φραγμοὺς καὶ τὶς φυλετικὲς θρησκευτικὲς προλήψεις ποὺ οἱ ἐκμεταλλευτὲς τους μηχανευτήκανε γιὰ νὰ κρατᾶνε διαιρεμένους τοὺς σκλάβους τοῦ κεφαλαίου—τῆς «ὁμιλοῦσες μηχανές», ὅπως ἔλεγε χαραχτηριστικὰ ἕνας Ρωμαῖος ἐκμεταλλευτὴς γιὰ τοὺς δούλους του—ἔτσι ποὺ νὰ μποροῦνε νὰ ρίχνουνε τὸ προλεταριάτο στὴ φωτιὰ τοῦ πολέμου «γιὰ τὴν πατρίδα καὶ γιὰ τὴ θρησκεία», τοῦ πολέμου ποὺ στὴν πραγματικότητα εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἐσωτερικῶν κρίσεων καὶ ἀντιθέσεων τοῦ Καπιταλισμοῦ, ποὺ πηγάζουνε ἀπὸ τὴν κεφαλαιοκρατικὴ ἀναρχία πάνω στὴν παραγωγὴ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν;

Τί κι' ἂν οἱ Μὰρξ-Ἔγκελς-Λένιν, ποὺ στὸ ὄνομά τους οἱ Σταλινικοὶ γραφειοκράτες διαπράττουνε τὰ τόσα καὶ τόσα καθημερινὰ αἴσχη τους εἴχανε ξεκαθαρίσει ὁριστικὰ τὰ καθήκοντα καὶ τὸν ρόλο τῶν ἐργαζομένων μαζῶν στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους ἀπὸ τὴν Ἰμπεριαλιστικὴ σκλαβιὰ καὶ καταπίεση;

Αὐτὰ, γιὰ τοὺς γραφειοκράτες τοῦ Κυπριακοῦ Ἐργατικοῦ κινήματος, δὲν ἔχουνε καμιὰ σημασία. Σημασία ἔχει μονάχα ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐπιβίωση τῆς γραφειοκρατικῆς τους ὕπαρξης καὶ ἡ διαιώνιση τῶν ἰδιαιτέρων οἰκονομικῶν συμφερόντων ποὺ δημιουργήσανε σὰν κάτσα σὲ βάρος τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Καὶ γιὰ νὰ διαιωνιοθοῦνε τὰ οἰκονομικὰ τους συμφέροντα, εἶναι ἀπαραίτητη γι' αὐτοὺς ἡ σύγχυση καὶ ἡ παραποίηση τοῦ Μαρξισμοῦ - Λενινισμοῦ, σὲ τέτοιο βαθμό, ποὺ νὰ φαίνεται σύμφωνος μὲ τὶς Ἀρχὲς τῆς γραφειοκρατίας, ποὺ, σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, σημαίνει πὼς τὸ προλεταριάτο δὲν πρέπει ν' ἀναπτύξει τὴν ταξικὴ του συνειδητοποίηση καὶ δὲν πρέπει νὰ σταθεροποιήσει τὴν διεθνιστική του μαχητικὴ ἀλληλεγγύη, ἀλλὰ νὰ καναλιαστεῖ μέσα στὰ γραφειοκρατικὰ συνθήματα «γιὰ συμφιλίωση καὶ εἰρήνευση», γιὰ «Ἐθνικὴ Ἑνότητα καὶ Ἐθνικοπολιτικὴ ἀνοικοδομητικὴ δράση», συνθήματα ποὺ στὴν ὑλικὴ ἐφαρμογὴ τους στὴ ζωή, συναντῶνται μὲ τὸ σύνθημα τῆς κεφαλαιοκρατικῆς δεξιᾶς, στὸν τομέα γιὰ τὴν ἐξαπάτηση τῶν ἐργαζομένων μαζῶν, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς διαιώνισης τῆς Ἰμπεριαλιστικῆς σκλαβιᾶς καὶ καταπίεσης.

Ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρὰ ἐξετάζοντας τὸ Ἐθνικὸ Συλλαλητήριο τοῦ Ἀκέλ, δὲν πρέπει νὰ ἐξαπατηθοῦνε οἱ ἐργαζόμενες μᾶζες ἀπὸ τὰ κενὰ συνθήματα ποὺ ἀραδιάζονται, χωρὶς καμιὰ συνοχή, σὰν στολίδια τῆς συγκέντρωσης, γιατὶ οὔτε ἕνα βῆμα πιὸ πέρα, γιὰ τὴν πραχτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν συνθημάτων δὲν εἶναι διατεθειμένα νὰ κάνουνε οἱ γραφειοκράτες τοῦ «λαϊκοῦ κινήματος». Τὸ καθῆκο κάθε πραγματικοῦ διεθνιστῆ-κομμουνιστῆ, μέσα σ' αὐτὴ τὴν καινούργια προσπάθεια τῆς γραφειοκρατίας γιὰ τὴ σύγχυση καὶ τὴν ἐξαπάτηση τῶν ἐργατικῶν μαζῶν, διαγράφεται καθαρά: Ἔνταση τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν Μαρξιστικὴ - Λενινιστικὴ διαφώτιση τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῶν μεσαίων καὶ τῶν διανοουμένων, πάνω στὸν ἀντιδραστικὸ χαραχτῆρα τῆς γραφειοκρατίας, σαφὴς καὶ ξεκαθαρισμένη Μαρξιστικὴ τοποθέτηση τῶν προβλημάτων τῶν ἐργαζομένων μαζῶν καὶ σωστὴ Μαρξιστικὴ - Λενινιστικὴ λύση τῶν προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦνε τὸ προλεταριάτο μὲ τὴν ἔνταση τῶν ἀπεργιακῶν ἀγώνων, ποὺ ἡ συστηματικὴ τους καθοδήγηση πρὸς τὴ Νίκη εἶναι τὸ πιὸ ἱερὸ ἀγωνιστικὸ καθῆκο κάθε τεταρτοδιεθνιστῆ.

Καθῆκο σέ κάθε πραγματικὸ διεθνιστῆ κομμουνιστὴ μπαίνει ἐπιπρόσθετος ἡ χρησιμοποίηση τῆς συγκέντρωσης τῶν ἐργαζομένων γιὰ τὴ διοχέτευση τῶν δικῶν μας συνθημάτων πάνω στὰ Οἰκονομικὰ, πολιτικὰ καὶ ἀπελευθερωτικὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων μαζῶν, ποὺ μένουνε ἄλυτα ἀκόμα μὲ τὴν ὀπουρτουνιστικὴ δράση τῶν Σταλινικῶν ἀντεπαναστατῶν.

Δὲν πρέπει νὰ φύγει ἀπὸ τὴ σημμερινὴ συγκέντρωση οὔτε ἕνας ἐργάτης ἢ ἀγρότης ποὺ νὰ μὴ κατατοπισθεῖ πλατειὰ πάνω στὶς θέσεις καὶ τὰ συνθήματα τὶς 4ης Διεθνοῦς ποὺ καθοδηγεῖ τὸ Παγκόσμιο Προλεταριάτο πρὸς τὴν ἀπολύτρωσή του ἀπὸ τὰ νύχια τῆς Ἰμπεριαλιστικῆς σκλαβιᾶς, ἐκμετάλλευσης καὶ καταπίεσης.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΤΟΥΝ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ"

ΑΠ' ΑΦΟΡΜΗ Μ'ΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΕΜΕΣΟ

2ο

Ἄς ἔρθουμε τώρα στὸ δεύτερο σύνθημα τῆς «λαϊκῆς» ἡγεσίας: «Πίνετε τσιγάρα Τάκη Πατίκη, γιατὶ ἔτσι ὑποστηρίζετε τὸ λαϊκὸ κίνημα»! Καὶ γιὰ νὰ πεισθοῦν οἱ μᾶζες, πὼς ἡ Βιομηχανία Τάκη Πατίκη....ὑποστηρίζει τὸ λαϊκὸ κίνημα, κάθε κάμποσο καιρὸ γίνουνται οἱ «εἰσφορὲς»-«βοήθεια» στὸ λαϊκὸ κίνημα: Ἡ Καπνοβιομηχανία Τ. Πατίκη ἔδωσε 500 λίρες γιὰ τοὺς ἀπεργοὺς Μεταλλωρύχους. Ἡ Καπνοβιομηχανία Τ. Πατίκη ἔδωσε 400 λίρες γιὰ τοὺς ἀπεργοὺς Οἰκοδόμους! Μ' αὐτὰ ἀφιονίζουνται οἱ μᾶζες, πείθουνται πὼς πράγματι ἡ Καπνοβιομηχανία Τ. Πατίκη... ὑποστηρίζει τὸ Λαϊκὸ κίνημα!

Γιατί, ὅμως, ἡ Καπνοβιομηχανία Τ. Πατίκη κάνει αὐτό; Ἁπλούστατα, γιατὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ κατορθώνει νὰ τραβᾶ ὅλη τὴν ἐργατικὴ πελατεία γιὰ τὰ ἐμπορεύματά της. Δὲν παύει, ὅμως, σὲ καμμιὰ περίπτωση, ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι καπιταλιστικὴ-ἐκμεταλλευτικὴ ἐπιχείρηση καὶ σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιζητεῖ τὴν ἐξεύρεση ὅσο τὸ δυνατὸ φτηνότερης ἐργατικῆς δύναμης, πλατύτερους ὁρίζοντες γιὰ τὴ διάθεση καὶ κατανάλωση τῶν ἐμπορευμάτων της. Κι' ἂν αὔριο βρεῖ πιὸ συμφέρο της νὰ πάψει νὰ προσφέρει τὴν....οἰκονομική της ἐνίσχυση στὸ ἐργατικὸ κίνημα δὲν θὰ διστάσει νὰ τὸ κάνει κι' αὐτὸ μὲ τὴ μεγαλύτερη εὐκολία. Καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, δὲν ἔχει σημασία γιὰ τὴ «λαϊκὴ» ἡγεσία, πὼς τὸ τσιγάρο ἀποτελεῖ ἐχθρὸ τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑπόστασης τῶν ἐργατῶν. Δὲν ἔχει σημασία πὼς πολλοὶ ἐργάτες στεροῦνε ἀπὸ τὸ ψωμὶ καὶ τὸν ἑαυτό τους καὶ τὴν οἰκογένειά τους γιὰ ν' ἀγοράσουνε τὰ τσιγάρα τους. «Ἐφόσον πίνουν τσιγάρο—δικαιολογεῖται ἡ «ἀριστερὴ» ἡγεσία—γιατὶ νὰ μὴ πίνουν ἀπὸ τὴ Βιομηχανία ποὺ ὑποστηρίζει τὸ κίνημα;»! Κι' ἐμεῖς τοὺς συμπληρώνουμε: Ἐφόσον πίνουν ποτὸ γιατὶ νὰ μὴ πίνουν ΛΟΕΛ; Ἐφόσον καπνίζουν τσιγάρα γιατὶ νὰ μὴ καπνίζουν Τ. Πατίκη; Ἐφόσον παίζουν κουμάρι γιατὶ νὰ μὴ παίζουν σὲ κέντρα ποὺ ὑποστηρίζουνε τὸ λαϊκὸ κίνημα; Ἐφόσον πηγαίνουν στὰ καμπαρὲ, γιατὶ νὰ μὴ πηγαίνουν σ' ἐκεῖνα ποὺ οἱ ἰδιοχτῆτες τους εἶναι μέλη ἢ ὑποστηριχτὲς τοῦ λαϊκοῦ κινήματος; Ὁποία ἐξαχρείωση!

*

Μὰ ἂς πᾶμε καὶ παρακάτω. Ἄς ἐξετάσουμε τὴ σύνθεση τῶν δυνάμεων τοῦ «ἀριστεροῦ» κινήματος στὴν Κύπρο. Ἄς δοῦμε ἀπὸ ποιὲς δυνάμεις ἀποτελεῖται, ἀπὸ ποιὰ στρώματα τῆς κοινωνίας καθοδηγεῖται, γιὰ νὰ βγάλουμε καὶ τὰ συμπεράσματά μας καὶ τὴν ταξικὴ τοποθέτηση τοῦ «οἰκονομικοῦ πολέμου». Καὶ πρῶτα--πρῶτα: Ὁ τόπος μας, σὰν μιὰ ἀποικία ποὺ εἶναι σήμερα καὶ ποὺ ἤτανε γιὰ πολλοὺς αἰῶνες πρὶν, βρίσκεται μπορεῖ νὰ πεῖ κανένας στὰ πρῶτα στάδια τῆς εἰσόδου του στὴν ἐκβιομηχανοποίηση τῆς παραγωγῆς. Οἱ βιομηχανίες ἐλάχιστες καὶ τὸ βιομηχανικὸ προλεταριάτο ὀλίγιστο. Τὸ ντόπιο κεφάλαιο, ἐξαιτίας τῆς πλέριας ἐπικράτησης τοῦ ξένου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου στὴν Κύπρο, περιορίζεται στὶς μικρὲς--μικρὲς ἐπιχειρήσεις, στὸ εὔκολο κέρδος ἀπὸ τὶς ἐμπορομεσιτίες, καὶ στὸν εἰσαγωγικὸ-ἐξαγωγικὸ τομέα. Ὁ ξένος καταχτητὴς καὶ ὁ ντόπιος τοκογλύφος, μαζὶ μὲ τοὺς λογῆς-λογῆς μεσῖτες, πράχτορες καὶ ὑποπράχτορες, καταπρώγουνε τὸν ἀγροτικὸ μας κόσμο, χωλαίνουνε τὴν ἀγροτικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου. Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, περιορίζεται ἀκόμα σὲ πρωτόγονα μέσα, ἐξαιτίας τοῦ κατακομματιάσματος τῆς γῆς, τῆς μὴ ὕπαρξης ἀρκετῶν μέσων γιὰ τὴν ἐκβιομηχανοποίησή της καὶ τὴν αὔξηση τῆς παραγωγῆς της. Ἡ ἄρδευση τῆς γῆς βρίσκεται ἀκόμα στὰ σπάραχνά της. Ἡ κτηνοτροφία μόλις σήμερα ἀρχίζει νὰ ὀργανώνεται καὶ νὰ συστηματοποιεῖται. Ἡ καπνοκαλλιέργεια, ἡ ἀμπελουργία, ἡ καλλιέργεια ἐσπεριδοειδῶν, φθαρτῶν κλπ., εἶναι κατακομματιασμένη καὶ διανεμημένη σὲ πολλοὺς, παρὰ πολλοὺς, μικροκαλλιεργητὲς καὶ μικροπαραγωγοὺς, ποὺ στενάζουνε κάτω ἀπὸ τὰ βραχνᾶ τῆς ξένης καὶ ντόπιας ἐκμεταλλευτικῆς ὀλιγαρχίας καὶ τοῦ τοκογλύφου. Στὶς πόλεις, ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ πώληση ἐμπορευμάτων βρίσκεται στὰ χέρια μικρῶν-μικρῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων, ποὺ κι' αὐτοί, μὲ τὰ μικρά τους κεφάλαια προσπαθοῦνε νὰ μεταπηδήσουνε στὴν ἄρχουσα μεγαλοαστικὴ τάξη, ἐπεχτείνοντας τὶς ἐπιχειρήσεις τους καὶ ἐξασφαλίζοντας πλατύτερους ὁρίζοντες διάθεσης καὶ κατανάλωσης τῶν ἐμπορευμάτων τους. Τὸ εἰσαγωγικὸ καὶ ἐξαγωγικὸ ἐμπόριο γίνεται ἀπὸ μικροὺς-μικροὺς εἰσαγωγεῖς, ποὺ ταὐτόχρονα εἶναι καὶ χονδρικοὶ ἢ λειανικοὶ μεταπωλητές του. Κοντὰ σ' αὐτά, ἂν προσθέσουμε καὶ τὰ στρώματα τῶν διανοουμένων — γιατροὶ, δικηγόροι, φαρμακοποιοὶ καθηγητὲς, ἐπιστήμονες κλπ. — βλέπουμε πὼς σχεδὸν πάνω ἀπὸ τὸ 50% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου εἶναι σήμερα ἢ μικροϊδιοχτῆτες ἢ μεσαῖοι μικρομαγαζάτορες, ἢ μικροπαραγωγοὶ, μικροεισαγωγεῖς, μικροεξαγωγῆς, φτωχοαγρότες, διανοούμενοι, ἐπιστήμονες.

Τὸ προλεταριάτο τοῦ τόπου μας, καὶ τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου, εἶναι ζήτημα νὰ φτάνει τὰ 30% περίπου τοῦ ἐνήλικος ἄρρενος πληθυσμοῦ. Κι' αὐ-

(συνέχεια στὴ 2η σελ.)

ΚΑΤΩ ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΠΟΥ ΔΙΑΙΩΝΙΖΟΥΝ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ!

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ «ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ»

Τὴν πιὸ κάτω προκήρυξη τὴν κυκλοφορήσανε οἱ «Ἀριστεροὶ Πρωτοπόροι Λεμεσοῦ» μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν «ἀποκαλυπτηρίων τοῦ Μνημείου Ἡρώων» τῆς Λεμεσοῦ, ποὺ γίνανε τὴν 28η τ' Ὀχτώβρη, μὲ τὴν εὐκαιρία καὶ τῆς «Ἐθνικῆς Ἐπετείου»! Τὴ δημοσιεύουμε στὸν «Ἐργάτη», γιὰ νὰ τὴ διαβάσουνε ὅλοι οἱ προλετάριοι τῆς Κύπρου καὶ ν' ἀντλήσουνε ἀπ' αὐτὴ διδάγματα γιὰ τὰ μέσα ποὺ μηχανεύουνται οἱ λογῆς-λογῆς πολιτικάντηδες, γιὰ νὰ ξεγελοῦνε τοὺς προλετάριους καὶ νὰ καλλιεργοῦνε μέσα σ' αὐτοὺς τὰ ἐθνικιστικά, σωβινιστικά, πατριωτικὰ αἰσθήματα, ποὺ μ' αὐτὰ γαλουχούντουσαν καὶ γαλουχοῦνται, σκοτώνοντας ἔτσι κάθε ἐπαναστατικὴ φλόγα ποὺ φουντώνει μέσα τους:

«Εἶναι νωποὶ ἀκόμα οἱ τάφοι ἑκατομμυρίων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, ποὺ πέσανε στοὺς κάμπους, τὶς χαράδρες, τὰ βουνὰ καὶ στὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν, θύματα τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ, τῆς ἁρπαγῆς, τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τῆς καταπίεσης τοῦ ἀχόρταγου ἐκμεταλλευτικοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν διεθνῶν ἐμπόρων τοῦ πολέμου. Ἑκατομμύρια ξύλινοι σταυροί, σ' ἀναρίθμητες χῶρες, στήνουνται γιὰ νὰ θυμίζουνε τὴν ἀγριότητα τῆς ἀνθρωποσφαγῆς καὶ τῆς ἐξόντωσης ἀνάμεσα στὸ παγκόσμιο προλεταριάτο, τοὺς σκλάβους τῶν Ἰμπεριαλιστῶν λῃστῶν. Ἀκόμα καὶ σήμερα, οἱ ἔμποροι τοῦ πολέμου, προσπαθοῦνε νὰ ρίξουνε τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου σ' ἕνα νέο μακελειὸ πιὸ ἄγριο καὶ πιὸ ἐξοντωτικὸ ἀπὸ τὸ προηγούμενο, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ συντρίψουνε τὸν προλεταριακὸ γίγαντα ποὺ ἀνεβαίνει σταθερὰ κι' ἀποφασιστικὰ τὶς βαθμίδες τῆς ἱστορικῆς του ἀποστολῆς, κρεμνίζοντας σ' ἐρείπια τὸ σάπιο οἰκοδόμημα τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τῆς καταπίεσης.

*Οἱ ἐξαχρειωμένοι δυνάστες τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων ὅλου τοῦ κόσμου, στὴν προσπάθ

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ Σ' ΑΥΤΟΥΣ!

28 τ' Ὀχτώβρη 1940 : Μέρα ποὺ ὁ Ἑλληνικὸς φασισμός, μ' ἐπικεφαλῆς τὸν Μεταξᾶ καὶ τὴν κλίκα του, μπροστὰ στὸν κίνδυνο ποὺ διατρέχανε τὰ συμφέροντά τους ἀπὸ τὸν Ἰταλικὸ φασισμό, ἀντισταθήκανε σ' αὐτόν, καλώντας τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες τῆς Ἑλλάδας νὰ ὑπερασπίσουνε τὰ «ἅγια σύνορα καὶ ἐδάφη τῆς μεγάλης πατρίδας Ἑλλάδας». Τὰ ἐδάφη ποὺ οἱ ντόπιοι φασίστες εἴχανε μεταβάλει σὲ ἑκατόμβες τῶν προλεταρίων, ποὺ ὀργίαζε ἡ τρομοκρατία καὶ τὰ βασανιστήρια ἐνάντια στὸν κάθε προλετάριο ποὺ τολμοῦσε νὰ ὑψώσει φωνὴ διαμαρτυρίας ἐνάντια στὸ φασιστικὸ τέρας ποὺ ξεζούμιζε τοὺς ἐργαζόμενους καὶ ρουφοῦσε τὸ αἷμα τους σὰν ὕαινα. Τὰ ἐδάφη ποὺ ἀπ' αὐτὰ εἶχε ἐξαφανισθεῖ κάθε ἴχνος δημοκρατίας καὶ ποὺ κυριαρχοῦσε τὸ ὁπλοπολυβόλο, τὰ ξερονήσια τῆς ἐξορέας, τὸ ρετσινόλαδο καὶ ὁ πάγος.

Αὐτὰ τὰ «ἱερὰ ἐδάφη» εἴχανε καλεστεῖ οἱ προλετάριοι τῆς Ἑλλάδας νὰ ὑπερασπίσουνε. Καὶ καλεστήκανε σ' αὐτὸ τὸ «καθῆκο» ὄχι μονάχα ἀπὸ τοὺς φασίστες ὀημίους τους, μὰ καὶ ἀπὸ τὴ σταλινικὴ σπεῖρα τῆς Ἑλλάδας, ποὺ, πιστὴ στὴν πολιτική της γραμμὴ ποὺ ἀκολουθοῦσε σ' ὅλο τὸν κόσμο, κάλεσε κι' αὐτὴ μὲ τὴ σειρά της τοὺς προλετάριους τῆς Ἑλλάδας «νὰ ὑπερασπίσουνε τὴν πατρίδα τους ποὺ κινδύνευε ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ φασισμό»! Ἐνῶ ἕνας ἄλλος φασισμὸς τοὺς κατέτρωγε, τοὺς ἐκμεταλλεύετο καὶ τοὺς ἐξόντωνε! Νὰ ὑπερασπίσουνε ὅηλ. τὸ δικαίωμα τοῦ Ἕλληνα φασίστα νὰ καταπιέζει καὶ νὰ ἐκμεταλλεύεται ἀκριβῶς αὐτοὺς τοὺς ἴδιους τοὺς «ὑπερασπιστές»! Ὁποία τραγικὴ εἰρωνία!

Αὐτὴ τὴν «Ἐθνικὴ Ἐπέτειο» καλεστήκανε καὶ φέτος, ὅπως καὶ κάθε χρόνο ἀπὸ τότες, νά.....γιορτάσουνε καὶ οἱ προλετάριοι τῆς Κύπρου ἀπὸ τοὺς Σταλινικούς! Νὰ γιορτάσουνε τὴ μέρα τοῦ «ἱστορικοῦ ΟΧΙ», ὄχι, ὅμως, τοῦ....ὄχι τοῦ Μεταξᾶ, μὰ τοῦ.....ὄχι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στὸν Ἰταλικὸ φασισμό! Αὐτὰ διακηρύττουνε οἱ Σταλινικοί. Νὰ γιορτάσουνε οἱ προλετάριοι τὸ Ὄχι πρὸς τὸν Ἰταλικὸ φασισμὸ, μά, ταὐτόχρονα, καὶ τοῦ ΝΑΙ τῶν Σταλινικῶν πρὸς τὸν Μεταξᾶ καὶ τὴν κλίκα του! Τοῦ ΝΑΙ ποὺ εἴπαμε στὸν Μεταξᾶ στὸ προσκληνήριό του γιὰ τὴν «ὑπεράσπιση τῆς πατρίδας» τῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ τῶν καταπιεστῶν τους! Ἡ μέρα, ὅμως, τῆς κρίσης πλησιάζει. Κι' ἀλλοίμονο σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς δήμιους καὶ τοὺς πράχτορες τους, ὅποια μάσκα κι' ἂν φορεῖνε!

☆

ΚΙ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ;

Πολλὲς φορὲς ὡς τὰ σήμερα τονίσαμε πὼς ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος γιὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη προέρχεται ἀπ' αὐτοὺς τούτους τοὺς σταλινικοὺς ἡγέτες του. Κι' αὐτά μας τὰ λόγια ἐπαλευθήκανε πολλὲς φορὲς ὡς τὰ σήμερα. Ἔτσι καὶ στὴ σημερινὴ περίπτωση τῆς Γαλλίας. Ἀπὸ ἕνα μῆνα σχεδὸν οἱ ἀνθρακωρύχοι τῆς Γαλλίας βρίσκουνται στὸν μεγαλύτερο ἀγῶνα τους ἐνάντια στοὺς ντόπιους καταπιεστές τους καὶ τὴν Ἀμερικανόδουλη Κυβέρνησή τους. Καθημερινὲς συγκρούσεις, κατάληψη ἀπὸ τοὺς ἐργάτες τῶν ἀνθρακωρυχείων, ἔνοπλος μαχητικὸς ἀγῶνας τῶν ἀνθρακωρύχων ἐνάντια στὰ μισοφορικὰ στίφη τῶν φασιστῶν ἐκμεταλλευτῶν τους. Γενικά, μὲ μιὰ λέξη, οἱ ἀνθρακωρύχοι, παντοῦ τῆς Γαλλίας, ἐγκαθιδρύουνε τὴ ΔΥΑΔΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ. Ἡ ἀπεργία τῶν ἀνθρακωρύχων τῆς Γαλλίας ξεπέρασε, ἀπὸ πολλὲς μέρες τώρα, τὰ στενὰ ὅρια τῆς ἀπεργίας γιὰ τὴν αὔξηση τῶν μεροκαμάτων τους. Ἔχει γίνει τώρα ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ.

Οἱ Σταλινικοί, ὅμως, τῆς Γαλλίας, ὅπως καὶ παγκόσμια, ξεγράψανε ἀπὸ τὸ πρόγραμμά τους τὴν ἐπαναστατικὴ κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸ προλεταριάτο. Γι' αὐτὸ κι' ἀκινητοποιήσανε ὁλάκερη τὴν ὑπόλοιπη ἐργατικὴ τάξη τῆς χώρας καὶ προσπαθοῦνε νὰ ἐξεύρουνε «μιὰ λύση στὴν ἀπεργία μὲ τὴν ἱκανοποίηση τῶν αἰτημάτων τῶν ἀπεργῶν»! Προσπαθοῦνε κι' αὐτὴ τὴ φορά, ὅπως μυριάδες φορὲς ὡς τώρα, νὰ καναλιάσουνε τὸν ἐπαναστατικὸ χείμαρρο τῶν προλεταρίων τῆς Γαλλίας, μέσα στὰ κανάλια τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῆς «εἰρήνευσης τῆς χώρας», νὰ ξεπουλήσουνε δηλ. κι' αὐτὴ τὴ φορὰ τοὺς προλετάριους ἀντὶ πινακίου φακῆς, τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ προλεταριάτο βρίσκεται στὸ τελευταῖο σκαλοπάτι πρὸς τὴν ἐξουσία! Νὰ πιστέψουμε πὼς κι' αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ ξεγελαστοῦνε οἱ προλετάριοι, ἢ πηδῶντας πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῆς προδότριας ἡγεσίας τους, θὰ τραβήξουνε ὁλόϊσα τὸ δρόμο ποὺ τοὺς χάραξε ἡ ἱστορία, τὸ δρόμο τῆς ἐπαναστατικῆς συντριβῆς τῆς ἀστικῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐγκαθίδρυσης τῆς προλεταριακῆς ἐξουσίας ;

ΣΤΑΛΙΝΙΚΕΣ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ

«Ἂν ἔμπαινε στὸν κόπο νὰ ρωτήξει (ἡ ἀνταποκρίτρια τοῦ «Σάντεϋ Μέηλ», ἡ «Νέα Κλαίρη» τοῦ «Δημοκράτη») τοὺς ἐργάτες τῆς ΚΜΕ τί πληρώνουν γι' αὐτὴ τὴν «ἰατρικὴ φροντίδα καὶ θεραπεία», θὰ μάθαινε πὼς πληρώνουν 4 σελίνια τὴν κάθε δεκαπενθήμερη λίστα, ποὺ σημαίνει κάπου 5 λίρες ὁ καθένας τὸ χρόνο. Αὐτὸ σημαίνει πὼς ἡ ΚΜΕ εἰσπράττει τό.....«μικρὸ» ποσὸ τῶν 10 χιλιάδων λιρῶν τὸ χρόνο γιὰ ἰατρικὴ περίθαλψη ἀπὸ τοὺς ἐργάτες της» («Δημοκράτης» 27.10.48).

Ὅταν ὁ ἀγῶνας τῶν μεταλλωρύχων ἔκλεισε, ὅλοι οἱ σταλινικοὶ ταρτοῦφοι τῆς ἀργόμισθης ἡγεσίας, προσπαθήσανε νὰ ἐπιβάλουνε στὸν καθένα, στὶς πανεργατικὲς συνελεύσεις, συγκεντρώσεις κλπ. τὴν κούφια καὶ προδοτικὴ ἀπαίτησή τους πὼς ὁ ἀγῶνας τῶν μεταλλωρύχων ἔληξε...μὲ κέρδος 33% ! Ὅποιος δὲ εἶχε τὸ θᾶρρος ν' ἀντιταχθεῖ στὴν ἀπαίτηση αὐτή, φέρνοντας χειροπιαστὰ ντοκουμέντα, καὶ προπαντὸς αὐτὸ τῆς συνδρομῆς στὸ Ταμεῖο Ἰατρικῆς Περίθαλψης, χαρακτηριζότανε σὰν προδότης, διασπαστὴς κλπ. κλπ.

Τώρα, ἂν τὰ γεγονότα ἔρχουνται ν' ἀντιστρέψουνε τοὺς ὅρους καὶ ν' ἀφίσουνε τὴν ἀλήθεια νὰ λάμπει, σὲ μικρὸ μάλιστα χρονικὸ διάστημα, δὲν εἶναι, βέβαια, φταίξιμο αὐτῶν τῶν «προδοτῶν», ποὺ πράξανε τὸ Μαρξιστικὸ καθῆκο τους στὴν περίοδο αὐτὴ τῆς πάλης τοῦ προλεταριάτου. Τελειώνοντας, ὅμως θέλουμε νὰ τονίσουμε στὸν «Δημοκράτη» πὼς ἔπρεπε νἄχει τοὐλάχιστο τὸ θᾶρρος νὰ ὁμολογήσει πὼς τὶς πληροφορίες, ποὺ χρειαζότανε ἡ ξένη ἀνταποκρίτρια γιὰ τοὺς μεταλλωρύχους, τὸ πῶς ζοῦν, τὶς εἶχε δώσει αὐτὸς κι' ὅλοι οἱ λογῆς-λογῆς ἐργατοπατέρες, ποὺ διατυμπανίζανε τὴ «μεγαλειώδη νίκη τῶν μεταλλωρύχων τῆς ΚΜΕ καὶ τὴν κατοχύρωση τῶν δικαιωμάτων τους»!! Τῶν δικαιωμάτων, ὅμως, τῆς ξένης ἐκμεταλλευτικῆς ἐπιχείρησης καὶ πὼς αὐτὲς τὶς 10 χιλιάδες λίρες τὸ χρόνο τὶς εἶχανε δώσει οἱ σταλινικοὶ γραφειοκράτες μὲ τὴν ἀποδοχή τῆς ἀπαίτησης τῆς ἐργοδοσίας γιὰ πληρωμὴ ἀπὸ μέρους τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν 4) κάθε 15 μέρες στὸ Ταμεῖο Ἰατρικῆς Περίθαλψης, ἐνῶ δὲ πληρώνανε πρὶν ΤΙΠΟΤΕ!

Στέλλετε ταχτικὰ τὴν οἰκονομική σας ἐνίσχυση στὸν "ΕΡΓΑΤΗ"

Ὑπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υἱῶν Λυκούργου 7, Λευκωσία

ΑΠΟ ΤΗ «ΔΡΑΣΗ» ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η Ε.Σ.Ε. ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΑΠΛΟ ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΑ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΧΑΛΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Τὸ χουμε πῆ κι' ἄλλες φορὲς ἴσαμε τώρα, πὼς ἡ Κομματικὴ καὶ Σωματειακὴ γραφειοκρατία, σὰν ἕνας παρασιτικὸς καὶ ἱστορικὰ καταδικασμένος μηχανισμός, νοιώθοντας κοντὰ τὸ φυσικό της θάνατο, ἀγωνίζεται μὲ κάθε τρόπο νὰ παρατείνει τὴ ζωή της, μὴ διστάζοντας νὰ χρησιμοποιήσει καὶ τὴ δημοκοπία ἀκόμα, γιὰ νὰ ἐξαπατήσει τὶς ἐργαζόμενες μάζες, καὶ νὰ τὶς ρίξει σ' ἀγῶνες, ἀντιταξικοὺς ἀγῶνες κατευθύνοντας κάθε μαχητικὴ τα ξικὴ τους ἐκδήλωση.

Κι' αὐτὰ ὅλα, τὰ προσέξανε ἕνα-ἕνα μὲ τὴ σειρά τους οἱ ἐργάτες, ὕστερα ἀπὸ τὴ Μαρξιστικὴ—Λενινιστικὴ διαφώτιση τοῦ «Ἐργάτη». Κεῖνο ὅμως ποὺ δὲν εἰπώθηκε ἀκόμα, καὶ ποὺ δὲν καταγγέλθηκε ἀνοιχτὰ πρὸς τὴν Κυπριακὴ Ἐργατικὴ Τάξη, εἶναι ὁ ἐσώτερος ἀπεργοσπαστικὸς χαρακτῆρας τῆς γραφειοκρατίας. Κι' αὐτό, γιατὶ δὲν τοὺς εἴχαμε ἀκόμα γνωρίσει καὶ σὰν κοινοὺς ἀπεργοσπάστες τοὺς Σταλινικούς.

Ἤτανε ὅμως, μοιραῖο, φαίνεται, νὰ γνωρίσουμε τὴ γραφειοκρατία κι' ἀπὸ αὐτὴ τὴν καινούργια της πλευρά, ποὺ μᾶς τὴν ἔχει ἀποκαλύψει ἡ δίμηνη ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ζαχαροπλαστείου ἡ «Κυψέλη» Ἀμμοχώστου. Ἔτσι, ἀπὸ δῶ καὶ μπροστά, ἡ Ἐργατικὴ Τάξη θὰ ξέρει κι' αὐτὸ τὸν ἐπιπρόσθετο ρόλο ποὺ παίζουνε οἱ Σταλινικοὶ σέ βάρος τοῦ Κυπριακοῦ προλεταριάτου.

Ἂς ποῦμε, ὅμως, πρῶτα-πρῶτα πῶς ἔχουνε πάρει τὸν καινούργιο τους τίτλο οἱ Σταλινικοί.

Πρὶν ἀπὸ δυὸ μῆνες, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ζαχαροπλαστείου ἡ «Κυψέλη», ὑποβάλανε αἰτήματα στὸν ἐργοδότη τους, ποὺ μ' αὐτὰ ζητοῦσανε τὴν ἀναγνώριση τῆς Συντεχνίας τους καὶ συνολικὴ αὔξηση £2.0.0. μηνιαία. Ἡ ἀπεργία κηρύχτηκε, παρὰ τὴ θέληση τῆς ἡγεσίας τῶν Συντεχνιῶν, ποὺ εὕρισκε πὼς δὲν ἤτανε καιρὸς ἀκόμα γιὰ τὴν κήρυξη τῆς ἀπεργίας!! Οἱ ἀπεργοὶ φρουρούσανε τὴν ἀπεργία τους μαχητικά, παρὰ τὸ γεγονὸς πὼς ἡ ἡγεσία τους ἀρνήθηκε ἐπανειλημμένα νὰ ἐνισχύσει οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ τοὺς ἀπεργούς.

Περάσανε ἔτσι δυὸ ὁλόκληροι μῆνες, καὶ τότες μόνον οἱ ἀπεργοὶ χαλαρώσανε τὴν φρούρηση τῆς ἀπεργίας τους, ὅταν ὕστερα ἀπὸ ὑπόδειξη τῆς ΕΣΕΑ, οἱ μπακάληδες ἀρνιόντουσαν νὰ προμηθεύουνε τοὺς ἀπεργοὺς μὲ ὅ,τι χρειαζόντουσαν γιὰ νὰ συνεχίσουνε τὸν ἀγῶνα τους.

Στὴ δίμηνη διάρκεια τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνα τῶν γκαρσονιῶν τῆς «Κυψέλης», ἡ στάση τῆς ἡγεσίας τῶν Συντεχνιῶν μπροστὰ στοὺς ἀπεργούς, κάθε ἄλλο παρὰ στάση Συντεχνιακῆς καθοδήγησης μποροῦσε νὰ χαραχτηρισθεῖ. Παρ' ὅλο ποὺ ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς τοῦ Ζαχαροπλαστείου ὑπῆρχανε πικετοφόροι ἀπεργοί, αὐτὸ δὲ μπόδισε, σὲ καμμιὰ περίπτωση, τοὺς ἀκελικοὺς καὶ τοὺς Συντεχνεακοὺς γραφειοκράτες νὰ εἰσέρχονται μέσα στὸ κέντρο καὶ νὰ σερβιρίσκονται μονάχοι τους! Κι' αὐτὸ ὄχι γιὰ μιὰ ἢ γιὰ δυὸ φορὲς μονάχα, ἀλλὰ καθημερινὰ σχεδὸν γιὰ νὰ δώσουνε στὸν ἰδιοχτήτη τοῦ κέντρου τὸ ἠθικὸ κῦρος ποὺ χρειαζότανε γιὰ νὰ συνεχίσει τὴν ἄρνησή του πάνω στὰ αἰτήματα τῶν Ὑπαλλήλων του.

Ὅπως μαθαίνουμε, ἡ Συντεχνιακὴ καθοδήγηση, τήρησε αὐτὴ τὴν ἀντεργατικὴ κι' ἀπεργοσπαστικὴ στάση, γιατὶ εἶχε «πληροφορίες» πὼς ἡ ἀπεργία ὀργανώθηκε ἀπὸ συμπαθοῦντες τὸ Τροτσκιστικὸ κίνημα, κι' αὐτὸ τὸκαμε γιὰ νὰ χτυπήσει στὴ γένεσή του τὸ δικό μας κίνημα, ποὺ ἔχει σὰν βασικὸ σκοπὸ του νὰ ἐλευθερώσει τὸ Ἐργατικὸ Κίνημα ἀπὸ τὴ γραφειοκρατικὴ ἐπιρροή.

Ὁμολογοῦμε πὼς τέτοια ξεδιάντροπη καὶ ξετσίπωτη ταχτικὴ δὲν περιμέναμε ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους μας ποὺ ὡς τώρα συνηθίζανε νὰ λένε πὼς τὸ δικό μας κίνημα μονάχα πάνω στὴν κριτική, τὴν «στεῖρα καὶ τὴν ἄγονη κριτική», στηριζότανε, πὼς δὲν ἔχουμε λάθη ἐμεῖς στὸ παθητικὸ μας γιατὶ δὲν ἔχουμε καθοδηγήσει κανένα ἀπεργιακὸ ἀγῶνα ἴσαμε τώρα, κ.τ.λ., παρ' ὅλα ποὺ ξέρουνε καλὰ πὼς δὲ διαχωρίζουμε ἐμεῖς τὰ καθήκοντά μας ἀπὸ κανένα ἀγῶνα Συνδικαλιστικὸ ποὺ ὀργανώνει ἡ γραφειοκρατία, καὶ παρ' ὅλα ποὺ σέ κάθε ἀπεργία οἱ Τεταρτοδιεθνιστὲς ἐργάτες βρίσκονται πάντα στὴν πρώτη γραμμή, ἕτοιμοι γιὰ κάθε θυσία.

Μὰ δὲν εἶναι μονάχα αὐτὰ τὰ χάλια τῆς Συντεχνιακῆς καὶ τῆς Ἀκελικῆς γραφειοκρατίας. Τέτοια ἐγκλήματα ἔχουνε διαπράξει καὶ στὴν ἀπεργία τῶν Σιδηροδρομικῶν, ποὺ τοὺς ὁδηγήσανε στὴ διάλυση, καὶ ὅτὶς ἐργάτριες τοῦ Νηματουργείου, ποὺ τώρα βρίσκουνται στὸ συμπαράλιασμα. Κάτι ἀνάλογο ἀκόμα ἔχουνε κάνει καὶ στοὺς ἀχθοφόρους ποὺ ὁδήγησε στὴν ἀποχώρηση τῶν Τούρκων ἐργατῶν καὶ στὴν ἐκμηδένιση τῆς Συντεχνίας τους.

Τὰ πιὸ πάνω ἐπαγγέλματα ἔχουνε κι' ὅλας ἀπομακρυνθεῖ ὀργανικὰ ἀπὸ τὸ Ὀργανωμένο ἐργατικὸ κίνημα, ὕστερα ἀπὸ τὶς μανοῦβρες καὶ τὴν ἀντεργατικὴ—διασπαστικὴ πολιτικὴ τῆς γραφειοκρατίας. Ἀπ' τὰ πιὸ πάνω ἀναμφισβήτητα γεγονότα, δικαιώνεται γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἡ θέση μας γύρω ἀπὸ τὸν ἀντιδραστικὸ—προδοτικὸ χαραχτῆρα τῆς Σταλινικῆς γραφειοκρατίας, καὶ καλοῦμε τοὺς ἁπλοὺς ἐργάτες καὶ τὰ στελέχη μας νὰ δουλέψουνε κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τῆς 4ης Διεθνοῦς γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τῶν ἐργατῶν ποὺ ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὶς Ὀργανώσεις τους, γιὰ τὴ χειραφέτηση τῶν ἐργατῶν, καὶ τὴν ὀργάνωση τῆς πάλης ἐνάντια στὴν ἀντεργατικὴ καὶ προδοτικὴ γραφειοκρατία.

Φ. ΤΟΦΑΛΛΗΣ

Ο "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ"

(συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

τὸ εἶναι βουτηγμένο στὴν ἀμορφωσιά, στὴν ἀμάθεια, τὴ φτώχεια καὶ τὴν ἐξαθλίωση.

Ἡ ἀποικιακὴ ἐκμετάλλευση καὶ καταπίεση, ἡ ἔλλειψη σταθερῆς δουλειᾶς, ὁ μεσαιωνικὸς τρόπος παραγωγῆς, εἶχανε ἀποτελεσματώσει τὸ προλεταριάτο καὶ εἴχανε ἐμποδίσει τὴν ταξικὴ του ἀνάπτυξη καὶ συνειδητοποίηση. Ταὐτόχρονα, οἱ ὡς τὰ σήμερα διάφοροι πολιτικοὶ του ἡγέτες τὸ εἴχανε ἀφισονίσει μὲ τὸ ἐθνικιστικό, θρησκευτικό, σωβινιστικό-πατριωτικὸ ἀφιόνι σὲ τέτοιο βαθμό, ποὺ ἡ ἀποτίναξη τῶν προλήψεων καὶ τοῦ μοιρολατρισμοῦ νὰ ἀποτελεῖ ἕνα πολύμοχθο καὶ δύσκολο καθῆκο.

Ἐξαιτίας ὅλων τῶν πιὸ πάνω, δὲν εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβει κανένας πῶς κατορθώσανε οἱ ὡς τὰ σήμερα πολιτικοὶ ἀγῶρτες, ἀπαταιῶνες νὰ ἀλυσοδέσουνε τὸ προλεταριάτο καὶ νὰ τὸ τραβοῦνε στὰ κανάλια ποὺ τοὺς συμφέρει νὰ τραβάει.

Ἔτσι, στὴ διάρκεια τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ μὲ τὸν τεράστιο ὑψωμὸ τοῦ τιμαρίθμου τῆς ζωῆς, τῆς ἀνεργίας σὲ πολλὰ ἐπαγγέλματα καὶ τῆς καταθλιπτικῆς οἰκονομικῆς πίεσης τῶν ἐργατῶν, καὶ τὴν ἄρση ἢ τὴν ἀποκοίμηση τῶν ἀνελευθέρων νόμων, καὶ διαταγμάτων, ποὺ ἐμποδίζανε τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, οἱ μικρὲς κι' ἀδύνατες αὐτὲς ἐργατικὲς ὀργανώσεις ἀρχίσανε νὰ φουντώνουνε καὶ νὰ σταθεροποιοῦνται καὶ, ταὐτόχρονα, ν' ἀγωνίζονται γιὰ τὴν καλυτέρευση τῶν συνθηκῶν δουλειᾶς τῶν ἐργατῶν, τὴν αὔξηση τῶν ἀπολαυῶν τους, τὴν κατοχύρωση τῶν δικαιωμάτων τους.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν περίοδο κάνουνε καὶ τὴν ἐμφάνισή τους οἱ «λαϊκοὶ» ἡγέτες ἐργατοπατέρες. Ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἀμάθεια τῶν ἐργατῶν, τὶς ἀντικειμενικὰ ὥριμες συνθῆκες οἰκονομικῶν ἀγώνων τῶν ἐργατῶν, κ' ἔχοντας σὰν ὅπλο τους ἐνάντια στοὺς λίγους συνειδητοποιημένους προλετάριους, τὴν βία, τὴ συκοφαντία, τὴ διαβολὴ καὶ τὸ ψεῦδος, προωθοῦνται στὰ ἀνώτατα ἡγετικὰ πόστα τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Μὲ τὴν ἵδρυση τοῦ Ἀκὲλ καὶ τὴν εἰσχώρηση μέσα σ' αὐτὸ ὅλων τῶν καιροσκόπων ἐργατοπατέρων, «ἀριστερῶν», «προοδευτικῶν», μὰ, ταὐτόχρονα, μεσαίων, διανοουμένων, πολιτικάντηδων καὶ ὀπαδῶν τοῦ διεθνοῦς σταλινισμοῦ, κατορθώνουνε νὰ ἐπιπλεύσουνε καὶ νὰ σταθεροποιήσουνε τὶς ἀνώτατες ἔμμισθες θεσοῦλες γιὰ τοὺς ἐπαγγελματίες «ἡγέτες», καὶ, ταὐτόχρονα, νὰ ἐκμεταλλεύουνται μὲ τὸν ἀκελικὸ μανδύα τοὺς ἐργάτες καὶ ἀγρότες μὲ τὴν καθημερινὴ οἰκονομικὴ ἐπαφή τους μ' αὐτούς. Ἔτσι βλέπουμε ἀκελικοὺς ἢ «συμπαθοῦντες» ἀκελιστὲς δικηγόρους, γιατρούς, καφετζῆδες κλπ., κλπ., ν' ἀποχτοῦνε τεράστια ἐργατικὴ πελατεία, γιατὶ «εἶναι ἀριστεροί», καὶ «ὑποστηρίζουν» τὸ ἐργατικὸ κίνημα! Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, ποτὲς τους δὲν ἤτανε οὔτε καὶ εἶναι τέτοιοι. Γίνανε ἁπλῶς καὶ μόνο γιὰ νὰ ξεγελάσουνε τοὺς ἐργάτες καὶ νὰ κερδίσουνε ἔτσι τὴν ὑποστήριξή τους.

Ἔτσι, φτάνουμε στὸ σημεῖο τοῦ «οἰκονομικοῦ πολέμου». Αὐτὴ ἡ γραμμὴ ὑπαγορεύτηκε μόνο καὶ μόνο ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουνε κέρδος ἀπ' αὐτὸ τὸν «ἀγῶνα». Ὅλοι οἱ ἀστοί, μικροαστοί, διανοούμενοι, μικρομαγαζάτορες, ποὺ βρίσκουνται σήμερα μέσα στὸ «λαϊκὸ κίνημα» καὶ ποὺ ὡς ἕνα μεγάλο βαθμὸ καθοδηγοῦνε τὸ ἐργατικὸ μας κίνημα, θέλοντας ν' αὐξήσουνε τὰ κέρδη τους καὶ νὰ σταθεροποιήσουνε ἀκόμα πιὸ πολὺ τὶς ἐπιχειρήσεις τους, ὑπαγορεύσανε αὐτὴ τὴ γραμμὴ «ἀγῶνα».

Μὲ τὴν ὀργάνωση τῆς δεξιᾶς καὶ τὸ διαχωρισμὸ τῶν ταξικῶν δυνάμεων ποὺ προῆλθε ἀπ' αὐτή, οἱ ὡς τὰ σήμερα «ὑποστηριχτὲς τοῦ λαϊκοῦ κινήματος» ἔπρεπε νὰ κατοχυρώσουνε τὴ θέση τους καὶ νὰ σταθεροποιήσουνε τὰ κέρδη τους. Ὁ ἄγριος πόλεμος ποὺ ἄρχισε ἀπὸ μέρους τῆς ὀργανωμένης δεξιᾶς ἐνάντια σὲ κάθε μικροϊδιοχτήτη ἢ μικρομαγαζάτορα ποὺ ἤτανε ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπιρροή της, ἔθεσε μπροστὰ σ' αὐτοὺς τὸ δίλημμα : Ἢ μὲ τοὺς δεξιοὺς ἢ μὲ τοὺς «ἀριστερούς». Ταὐτόχρονα, ἡ κυριαρχοῦσα σταλινικὴ γραφειοκρατία, ποὺ στὸ μεγαλύτερο μέρος της προέρχεται ἀπ' αὐτὰ τὰ μικροαστικὰ στρώματα τῆς κοινωνίας καὶ ποὺ ἔχει συμφέροντα ἔχει στὸ ὅλευρό της, ἐνέδωσε στὶς ἀπαιτήσεις τους : Ἐξασφάλιση τῆς ὑποστήριξης ἀπὸ μέρους τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Ἔτσι, βλέπουμε σήμερα νὰ ρίχνεται ἀπὸ μέρους τῆς σταλινικῆς γραφειοκρατίας τὸ σύνθημα: «Πόλεμο ἐνάντια στοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ», «Σαμποτάρισμα τῆς δεξιᾶς», «Οὔτε ἕνα γρόσι στοὺς ἐχθροὺς τῶν ἐργατῶν», «Ὑποστηρίζετε μὲ φανατισμὸ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ λαϊκοῦ κινήματος» κλπ.

Αὐτὸ εἶναι τὸ βαθύτερο περιεχόμενο τοῦ «οἰκονομικοῦ πολέμου ἐνάντια στὴν ἀντίδραση». Στὸ ἐρχόμενο, θὰ ἐξετάσουμε τὰ καθήκοντα τῶν κομμουνιστῶν μέσα σ' αὐτὸν τὸν «πόλεμο».

ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ

(συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

νὰ ἐξευρεθοῦνε καὶ τὰ κατάλληλα πρόσωπα, ποὺ νἄχουνε τὴ δύναμη καὶ τὴν ἐπιρροὴ μέσα στὶς μᾶζες, γιὰ νὰ τὶς προετοιμάζουνε μέ χίλια—δυὸ προπαγανδιστικὰ τεχνάσματα καὶ μέσα.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ πολέμου οἱ διάφοροι ρήτορες καὶ προπαγανδιστὲς τοῦ πολέμου, ἐνισχυμένοι ἀπὸ τοὺς λογῆς—λογῆς ὀππορτουνιστές, καιροσκόπους καὶ προδότες τοῦ διεθνοῦς προλεταριακοῦ κινήματος, κάμνανε κατάχρηση τῆς λέξης ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ὑποσχόντουσαν καὶ ξελαρυγγιζόντουσαν νὰ πείσουνε τοὺς Λαοὺς πὼς ὁ Ἀγῶνας ποὺ διεξαγόταν ἤτανε ἀγῶνας γιὰ τὴ ΛΕΥΤΕΡΙΑ καὶ γιὰ τὴν κατάργηση τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ καταπίεσης, γιὰ μιὰ «χαρούμενη καὶ λεύτερη ζωή»!! Σήμερα, ὕστερ' ἀπὸ τὸ ξεσκέπασμά τους καὶ τὴν ἀτράντχτη ἀπόδειξη πὼς οἱ ὑποσχέσεις τους ἤτανε μονάχα ὑποσχέσεις καὶ τίποτε ἄλλο, ποὺ μοναδικὸ σκοπὸ τους εἴχανε νὰ ξεγελάσουνε τὶς μᾶζες καὶ νὰ τὶς ρίξουνε τροφὴ στὰ κανόνια, τὰ τάνκς καὶ τὶς ἀτομικὲς βόμβες, οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, οἱ ἴδιοι ρήτορες, ἀνεγείρουνε Μνημεῖα καὶ Σύμβολα γιὰ τοὺς «ἥρωϊκὰ πεσόντας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐλευθερίας»! Κι' αὐτὴ τὴ φορά, ὅπως καὶ πρῶτα, ἀνεγείρουνε τὰ Μνημεῖα καὶ τὰ Σύμβολά τους μὲ τὸν ἵδρωτα καὶ τὰ ροζιάρικα χέρια ἐκείνων ποὺ πολεμήσανε γιὰ τὴ ΛΕΥΤΕΡΙΑ καὶ τὴ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ!! Μὲ τὸν ἵδρωτα καὶ τὸ γαῖμα ἀκριβῶς ἐκείνων, ποὺ, ἂν καὶ πολεμήσανε γιὰ τὴ Λευτεριὰ καὶ τὴ Δικαιοσύνη, ξακολουθᾶνε ἀκόμα νἆναι ΔΟΥΛΟΙ!!

Οἱ αἰώνιοι σαλτιμπάγκοι πολιτικοί, καλοῦνε τοὺς καταδυναστευόμενους προλετάριους κ' ἐργαζόμενους, γιὰ νὰ γιορτάσουνε καὶ νὰ συμμετάσχουνε στὰ «ἀποκαλυπτήρια» ἑνὸς Μνημείου ποὺ συμβολίζει τὸ θάνατο καὶ διαιωνίζει τὸ μακελειό!

*Ἡ ἀνθρωπότητα ξακολουθᾶ ἀκόμα νὰ στενάζει κάτω ἀπὸ τὴν καταπίεση, τὸ πένθος, τὴν καταστροφὴ καὶ τὴν ἐρήμωση,